

Les imagiers français se sont joints au Who's Who des illustrateurs belges.

De beste franse tekenaars hebben het Belgische Who's Who der tekenaars vervoegd.

Kristien Aertssen	Johan Devrome	Oxolaterre
Beatrice Alemagna	Goele Dewanckel	Gianpaolo Pagni
Alfred	Marijn Dionys	José Parrondo
Avril	Gaetan Dorémus	Fabrice Praeger
Bernard Babette	Jack Durieux	David Prudhomme
Aline Baudet	Laurent Durieux	Mario Ramos
Laurent Bazart	Samuel Durt	Rascal
Johnny Bekaert	Charles Dutertre	Patrick Regout
Frédéric Benaglia	Pierre Etaix	Laurent Richard
Frédérique Bertrand	Ever Meulen	Vincent Rif
Sylvie Bessard	Pascale Evrard	Kristina Ruell
Serge Bloch	Stijn Felix	Jean-Claude Salemi
Inge Bogaerts	Renaud Garnier	Tom Schamp
Dion Boodts	Ingrid Godon	Emilie Seron
Kristof Bousse	Olivier Goka	Irma Smeets
Claude Cachin	Richard Guérineau	Martin Jarrie
Carole Chaix	Martin Jullien	Thierry Staes
Catherine Chalon	Jean Jullien	Marion Tigréat
Alain Chang	Eric Lambé	Gerolf Van de Perre
Benjamin Chaud	Mieke Lamiroy	Teun van den Wittenboer
Nathalie Choux	Olivier Latyk	Jan Van Der Veken
Sabien Clement	Lectr	Sebastiaan Van Doninck
Dominique Corbasson	Jean-Louis Lejeune	Pieter Van Eenoge
Cost	Régis Lejonc	Steven Van Haste
Reinhart Croon	Pascal Lemaître	Karolien Vanderstappen
Silke Danneels	Gudrun Makelberge	Annelies Vanoost
Philippe de Kemmeter	Rémi Malingrey	Kaatje Vermeire
Johan De Moor	David Merveille	Paul Verreet
Benoit Debecker	Henri Meunier	Christian Voltz
Serge Dehaes	Séverin Millet	Jurgen Walschot
Neil Desmet	Thierry Murat	Sarah Wouters
Jacques Després	Nathalie Novi	Sandrine Zanatta
Lode Devroe	Wout Olaerts	

Thanks to sponsors

Alinéa	Enabler	Katchal!
Arthur	Good Morning	Merveille S.A.
Brain Impact	Good News Factory	Minale Design Strategy
CarNews.be	Hi Media	Mobile Trend
Cartoon Base	Hi Pay	MobileVision
Convergence point	KAO	ProduWeb
Éditions du Rouergue	Le Journal du Voisin -	Red Line
EMA	De Andere Krant	Web4Pro

L'adaptation du cinéma de Tati en images fixes me paraît couler de source. En effet, la silhouette longiligne, les attitudes et la gestuelle du personnage de Monsieur Hulot le destinent naturellement à une version papier dont les magnifiques affiches de film réalisées par Pierre Étaix, ont déjà constitué les prémisses. Ensuite, l'approche même du cinéma de Tati, son souci du détail, son sens de l'observation, l'intérêt qu'il porte aux objets, son goût pour l'architecture, son économie du dialogue et surtout son art du gag visuel m'ont renforcé dans l'envie de le voir évoluer sur papier. Tati avait le désir que son Hulot se perde dans les films d'autres réalisateurs, comme dans *Domicile conjugal* de François Truffaut. Misschien zou Jacques Tati ook hebben gehouden van deze tentoonstelling, waarin een honderdtal tekenaars, grafische vormgevers, kunstenaars zijn films weer tot leven brengen via de personages - Monsieur Hulot, François de postbode - of gewoon door zijn zo verfijnde humor subtel te reproduceren. Beste vrienden, hartelijk dank voor uw hulp bij de verspreiding van de ziektekiemen van de Hulot-griep. En leve de epidemie !

Et vive l'épidémie !

David Merveille

Il est symptomatique, d'ailleurs, que la plupart des scénarios de Tati jouent du contraste inadéquat entre les vitesses les plus lentes et les plus rapides (son dernier scénario ne s'intitule-t-il pas *Confusion*, mot étymologiquement proche de "ruine", "défaite" ?). Or, on sait que les meilleurs graphistes font le chemin inverse, lorsqu'ils condensent une histoire en une seule image, forte, dense, et cherchent la clarté autant que la précision et la concision. Jacques Tati parcourt le binôme dans un sens, tandis que les imagiers ici exposés le croiseraient dans l'autre. Joli *Trafic*.

Vincent Baudoux

De adaptatie van de film van Tati op papier ging vlot. Het slanke, rijzige silhouet, de houding en de gebaren van het personage van Monsieur Hulot maken hem ideaal voor een papieren versie; dat hadden de prachtige film-affiches van de hand van Pierre Étaix al bewezen. En de typische manier van filmen van Tati, zijn oog voor detail, zijn observatietalent, het belang dat hij toekent aan objecten, zijn gevoel voor architectuur, zijn spaarzaamheid met dialogen en vooral zijn talent voor visuele grappen, stimuleerden mij nog meer om Hulot op papier tot leven te brengen. Tati wenste dat zijn Hulot zou opgaan in films van andere regisseurs, zoals in *Domicile conjugal* van François Truffaut. Misschien zou Jacques Tati ook hebben gehouden van deze tentoonstelling, waarin een honderdtal tekenaars, grafische vormgevers, kunstenaars zijn films weer tot leven brengen via de personages - Monsieur Hulot, François de postbode - of gewoon door zijn zo verfijnde humor subtel te reproduceren. Beste vrienden, hartelijk dank voor uw hulp bij de verspreiding van de ziektekiemen van de Hulot-griep. En leve de epidemie !

David Merveille

Het is trouwens symptomatisch dat de meeste scenario's van Tati spelen met het contrast tussen de hoogte en de laagste snelheden (heet zijn laatste scenario niet *Confusion*, een woord dat etymologisch verwant is met "ruïne", "nederlaag"?). Het is bekend dat de beste grafische kunstenaars de omgekeerde weg afleggen, wanneer ze een verhaal condenseren in slechts één beeld, een sterk, gebald beeld en streven naar zowel helderheid als precisie en beknoptheid. Jacques Tati doorloopt de tweeterm (*binomium*) in één richting; de hier tentoongestelde illustratoren zouden de tweeterm doorkruisen in de andere richting. Een knappe *Trafic*.

Vincent Baudoux

a le plaisir de vous inviter
au vernissage de l'exposition
**nodigt u van harte uit op de
vernissage van de tentoonstelling**

JACQUES TATI & FRIENDS

**le jeudi 28 janvier 2010 à partir de 18h30.
op donderdag 28 januari 2010 vanaf 18u30.**

L'exposition est ouverte au public jusqu'au 31 mars 2010,
du lundi au vendredi de 9 à 18 heures.
Fermée les sam., dim. et jours fériés.

**De tentoonstelling is toegankelijk
van maandag tot vrijdag, van 9 tot 18 uur
en loopt nog tot 31 maart 2010.
Gesloten op zat., zon. en feestdagen.**

Seed Factory
avenue des Volontaires 19 - Vrijwilligerslaan 19
1160 Bruxelles - Brussel
T 02 743 47 20 - www.seedfactory.be

Dans le cercle des dessinateurs, Hulot se trouve chez lui (...) Il aime le trait, Tati, et les lettres, et les signaux, et les enseignes et les panneaux indicateurs, tout ce discours visuel des choses et des villes. 2009 : Belle saison pour le génial fantaisiste ! On restaure *Les Vacances de Monsieur Hulot* et on l'affiche avec passion à Bruxelles ! Hulot s'amuse de nous voir rire de ses élégantes frasques. Et Tati se dessine malicieusement.

Macha Makeieff

On retrouve aussi chez Tati son dégoût pour la modernité, le changement pour le changement. Cet élément est visible dans tous ses films, mais se manifeste nettement à partir de *Mon Oncle* (1958), où il rend visite à un neveu qui vit avec ses parents dans une maison hypermoderne, mais manquant cruellement de chaleur et d'âme. Ce penchant pour la pureté et sa critique de la froideur de la société et de l'architecture modernes atteignent leur paroxysme dans ce qui a été son plus grand rêve, mais aussi son plus grand échec financier, *Playtime* (1967), l'un des projets de film français les plus extravagants à ce jour. Ce ne fut que des années plus tard que l'on considéra le film comme un chef-d'œuvre. Dans *Playtime*, Tati pousse à l'extrême le concept visant à montrer différents gags simultanément dans un plan large (le film a été tourné en 70 mm). Vous pouvez revoir le film plusieurs fois et encore découvrir des éléments qui vous avaient échappés. C'est un style cinématographique que d'autres cinéastes ont imité, mais jamais égalé. Après l'échec de *Playtime*, Tati a tourné *Trafic* en 1971, en collaboration avec le Néerlandais Bert Haanstra. Son dernier film, *Parade* (1973), qui a été tourné pour la télévision suédoise, se passe dans le monde du cirque et constitue une véritable ode à son premier amour, le mime. Ainsi, la boucle est bouclée. Dans sa vie, Jacques Tati n'a tourné que cinq films, mais il s'agit de chefs d'œuvre subtils à part entière qui lui ont toujours valu, et à juste titre, une place dans le livre d'or du cinéma mondial.

Roel Van Bambost

Onder tekenaars is Hulot thuis (...) Tati houdt van schetsen, letters en borden en insignes en grote panelen, heel het visuele discours van de dingen en de steden. 2009 : een mooi seizoen voor de geniale kunstenaar ! *Les Vacances de Monsieur Hulot* wordt gerestaureerd en in Brussel vertoond ! Hulot geniet er van om ons te zien lachen met zijn elegante frasques. Helemaal Tati.

Macha Makeieff

Ook vinden we bij Tati zijn afkeer voor het moderne, de vernieuwing om de vernieuwing. Dat merk je wel in al zijn films, maar manifesteert zich uitgesproken vanaf *Mon Oncle* (1958) waarin hij een neefje bezoekt dat met zijn ouders in een hypermodern huis woont, maar waar elke emotie en ziel ontbreekt. Die hang naar het pure, het zuivere en zijn kritiek op de koude hedendaagse samenleving en architectuur, culmineert in zijn grootste droom, maar ook zijn grootste financiële flop, *Playtime* (1967), één van de meest buitenissige Franse filmprojecten ooit. Pas jaren later wordt de film uitgeroepen tot een meesterwerk. In *Playtime* drijft Tati het tonen van verschillende gags in één groot beeld (de film werd gedraaid in 70mm) tot het uiterste. Je kan de film gerust verscheidene malen zien en dan nog zal je nieuwe zaken ontdekken die eerst aan je aandacht ontsnapt waren. Het is een filmstijl die door andere cineasten is geïmiteerd, maar nooit geëvenaard. Na het floppen van *Playtime* draaide Tati in 1971 *Trafic*, in samenwerking met de Nederlander Bert Haanstra. Zijn laatste film, *Parade* (1973) realiseerde hij voor de Zweedse televisie, speelt in het circus en is als het ware een ode aan zijn eerste liefde, de mimiekunst. Dus de cirkel was rond. Jacques Tati heeft in zijn leven slechts vijf bioscoopfilms gedraaid, maar het zijn stuk voor stuk fijnzinnige meesterwerkjes die hem voor altijd, terecht, een plaats bezorgden in het gouden boek van de wereldcinema.

Roel Van Bambost